

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at det, der var bindende, var de Forudsætninger, hvorunder Traktaten var vedtaget fra begge Sider. Det ærede Medlem ved meget vel, at disse Forudsætninger er forskellige. Og hvorledes vil man saa løse denne Konflikt? Det vil man ikke. Man søger Ly i en Talemaade, man søger Ly i Uklarhed. Det ærede Medlem sagde om Spørgsmaalet Støtte til Ministeriet i denne Situation, at det var rent sagligt; og saa stærkt, som det ærede Medlem betonedede det, første Gang det ærede Medlem havde Ordet, opfattede jeg det som noget, der var af Interesse til fremhæve. Nu siger det ærede Medlem anden Gang, at saaledes er det altid. Saa forstaar jeg ikke, hvorfor det saa stærkt skal fremhæves, hvis det altid er saaledes. Det sædvanlige fremhæver man jo sædvanligvis ikke saa stærkt. Men jeg har altsaa misforstaaet det ærede Medlem paa det Punkt. Naar det ærede Medlem sagde, at det var ikke ved enhver Lejlighed, man kan fælde et Ministerium, som man har i sin Magt at fælde, saa behøver det ærede Medlem ikke at minde os derom. (Latter).

Holstein: Den højtærede Udenrigsminister har kategorisk afvist at søge nye Forhandlinger med den norske Regering for at opnaa en klarere Formulering af denne Overenskomst. Den højtærede Udenrigsminister har endvidere nægtet at besvare forskellige Spørgsmaal af principiel Betydning, eller i alt Fald besvarede han dem ganske undvigende og intetsigende, med Hensyn til den Fremgangsmaade, som den højtærede Regering agter at følge paa Østgrønland, naar denne Overenskomst er vedtaget; og endvidere har den højtærede Udenrigsminister kategorisk erklæret, at det var udelukket, at de principielle Tvivlsmaal i denne Sag vedrørende Suveræneteten, kan gøres til Genstand for en Voldgifts-afgørelse eller Afgørelse ved Folkeforbundsdomstolen.

Jeg tillægger denne den højtærede Regerings Stilling stor Betydning; for det varslers ilde med Hensyn til, hvad man kan vente fra denne Regerings Side, dersom Overenskomsten vedtages. Det er jo nemlig saaledes, som det er blevet fremdraget fra alle Sider af den juridiske Sagkundskab, at vel kan man fra dansk Side hævde, at Danmarks Suverænetet formelt er uberørt af denne Overenskomst; men Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil vedblive at være saaledes, det afhænger af de Handlinger og Uddannelser, som den danske Regering i de

kommende 20 Aar foretager eller gør sig skyldig i. Hvis den danske Regering roligt ser til, at den norske Regering gaar frem paa Østgrønland ud fra det, der er den norske Forudsætning for Overenskomsten og den norske Fortolkning af Overenskomsten, nemlig at det er Ingenmandsland, saa er det givet, at Danmarks Højhedsret om 20 Aar eller før i høj Grad vil være forringet og i høj Grad vil være blevet indskrænket. Derfor er det af afgørende Betydning, før denne Traktat vedtages, at faa at vide, hvorledes man fra dansk Side i disse forskellige Tvivlsspørgsmaal, der har været rejst, agter at gaa frem.

Men paa intet af disse Spørgsmaal har den højtærede Regering afgivet et blot tilnærmelsesvis fyldestgørende Svar. Det varslers ilde at se den højtærede Regering indtage en saadan Holdning, navnlig naar man tager i Betragtning, hvorledes hele denne Sag er blevet lagt til Rette eller rettere sagt blevet forkludret af den højtærede Regerings Forgænger. Som bekendt var Forholdet det, at Anledningen til Stridsmaalet med Norge rejste sig af Bekendtgørelsen af 10. Maj 1921, og i Anledning af denne Bekendtgørelse udtalte Udenrigsminister Michelet overfor den danske Gesandt i Kristiania, at han maatte tage Forbehold med Hensyn til Fangst- og Fiskerirettigheder, som Norge havde vundet Hævd paa paa den nordlige Del af Østgrønland. Dér var vi i Foraaret 1921. Saa skete der dette, at Gesandten skulde have Sommerferie; og som Følge af, at Gesandten skulde have Sommerferie, blev den nærmere Forhandling om dette Spørgsmaal opsat og opsat til Efteraaret — Sommerferier for Gesandter er selvfølgelig vigtigere end Diskussion om Ødemarksspørgsmaal paa Grønland (*Fraenkel:* Selvfølgelig!)..... Selvfølgelig! navnlig fra en socialdemokratisk Betragtning.

Men saa skete der dette i Efteraaret 1921, at der i „Meddelelser fra Udenrigsministeriet“ kom en Udtalelse, som uden videre gik ud fra, at Bekendtgørelsen af 10. Maj 1921 stod ved Magt; der var intet i Vejen med den. Og dette gav Anledning til stor Bladpolemik og Strid i den norske Presse. Vi fik Spørgsmaalet til Drøftelse under Finanslovbehandlingen i Efteraaret 1921, da Udenrigsminister Harald Scavenius erklærede, at man fra den danske Regerings Side vilde, for at dæmpe den norske Misfornøjelse, søge Forhandlinger optaget med Norge om Begrænsninger af Monopoludvidelsen, saaledes at de norske Fangstrettigheder paa det nordøstlige Grønland ikke